

Záslužnou jest stať o hřbitovech, která za dnešních poměrů dovede odkliditi četné svízele, vyskytující se jak při zřizování, opravách a rozšiřování hřbitovů, tak i ohledně pohřbívání.

Do spisku vloudily se některé tiskové chyby; tak jest to citování zákona ze dne 20. května 1874, č. 68 ř. z. na str. 5, vynechání celé řádky a opakování řádky na str. 7. při citování § 8 zák. ze dne 7. května 1874, č. 50 ř. z., jak ostatně zřejmo z textu na konci uvedeného, citování zákona ze dne 15. června 1927, č. 77 na str. 22, kde má státi v y b í r á místo nevybírám, citování dekretu dv. kanc. ze dne 25. května 1820, č. 14.341 na str. 29, citování rozhodnutí spr. soudn. dvora ze dne 30. června 1892, č. 6705 na str. 35 a rozhodnutí spr. soudn. dvora ze dne 3. března 1880, č. 388 B. 720 na str. 50. —

Ke statí o hřbitovech jest připojeno znění ze 7. V. 1874, č. 50 ř. z., zákona i vlád. nařízení o pohřbívání olněm (1921 resp. 1923) a vzorec hřbitovního řádu, vyhovující nynějšímu stavu právnímu a ulehčující udržování objektů hřbitovních zařízení vzorných pravidel pro vybírání obecních poplatků hřbitovních. — Pro pohodlí patronátních úřadů a politických úřadů jsou připojeny vzorce, týkající se konkurenčního řízení.

Doc. Dr. František V á ž n ý m l.: **»O podstatě a o modifikacích komisionářské a speditérské smlouvy, se zvláštním zřetelem k samovstupu komisionáře (speditéra).** Zvláštní otisk z 1. čísla Sborníku věd právního a správních z r. 1928. Str. 1—79. (Vydáno u fy. Bursík a Kohout; cena Kč 9.—.)

Část 1. pojednává o komisionářské smlouvě a obsahuje:

§ 1. Pojem komisionáře a komisionářského obchodu.

§ 2. Právní podstata komisní smlouvy.

§ 3. Ustanovení obchodního zákona o modifikaci komisní smlouvy.

§ 4. O samovstupu komisionářovu zvlášť.

Část 2 pojednává o speditérské smlouvě a obsahuje:

§ 1. Pojem speditérského obchodu (speditéra).

§ 2. Právní podstata spediční smlouvy.

§ 3. Modifikace spediční smlouvy.

§ 4. O samovstupu speditéra zvlášť.

Kniha zabývá se — po vyložení základních pojmů: »komisionář«, »speditér« — vylíčením právní podstaty komisionářské a speditérské smlouvy, charakterisující se jako obchod, ve smyslu platných ustanovení našeho a slovenského obchodního zákona a se zřetelem k obdobným ustanovením říšskoněmeckého, francouzského a italského obchodního zákona (v posléze

uvedeném případě poukazuje se též na osnovu nového italského obchodního zákona). Předem vyličená jest právní struktura těchto smluv normálního typu, načež — obšírněji — projednávají se případy modifikace ex lege této smlouvy, při čemž zvláštní pozornost je věnována právně nejzajímavějšímu i nejspornějšímu případu modifikace těchto smluv, totiž tak zv. samovstupu komisionářovu, resp. speditérovu.

V posléze uvedeném směru podrobeny jsou kritickému rozboru hlavní dvě skupiny konkrétních teorií o právní povaze samovstupu, a vysloveno autorovo stanovisko k této věci.

Práce je opřena o rozsáhlou vědeckou literaturu domácí, říšskoněmeckou a rakouskou, francouzskou a italskou, a poukazuje na příslušných místech i k význačnějším judikátům našeho Nejvyššího soudu. Hojnou měrou přihlíženo je též k zákonným motivům našeho obchodního zákona.

H O V O R N A.

Jazyková práva cizozemců na soudech československých.

Článek Popelkův v 16. čísle letošního »Právnicka« osvětlil kus nejasné praxe jazykové. Nebude českého právníka a obzvláště soudce, který po řádném pročtení zmíněného článku by si neřekl, že nejen jest pravda na straně prvního presidenta nejvyššího soudu, a to pravda nezvratná, že nejvyšší soud ve věci, ve které byl bezpříkladně napadán, stál na půdě smlouvy St. Germainské, předpisů jazykového zákona obvyklým způsobem interpretovaných, na půdě jazykového nařízení, na podkladě praxe, kterou dříve po léta samo ministerstvo spravedlnosti zastávalo, na výkladu, který jest v plném souladu s ustanovením § 1 odst. 1 smlouvy s německou říší (sb. z. a nař. č. 130 z r. 1924), nýbrž i že stojí na půdě výkladu, který hájí důstojně suverenitu státní.

Soudcové čeští, kteří konají službu státu v území minoritním, sledovali ovšem tuto otázku pozorně a znepokojeni. Měli ovšem dříve již vodítko v naukách české vědy ve smyslu praxe nejvyššího soudu i posléze uveřejněného článku dra Popelky. Roku 1921 vyšel o věci článek v »Právnicku« od prof. Hory (str. 367) a Čsl. civilní řízení soudní téhož autora v II. dílu zastává konstantně směr, který možnost podání v menšinovém jazyce cizozemcům upírá (prvé vyd. str. 142, druhé vyd. str. 143). A právě u soudů prvních stolic musili si záhy dobře uvědomiti,